

پوشش و لباس

شاید در کل جادوگران با جامه‌ای با رنگ‌های بنفش و سبز، و اغلب ترکیب هر دو، در جامعه‌ی مشنگ‌ها ظاهر شوند. با این حال، این تنها یک قانون نانوشته است و مطابق با هیچ التزامی نیست. اعضای بسیاری از جامعه‌ی جادوگری ترجیح می‌دهند وقتی در اطراف دنیای مشنگ‌ها هستند رنگ‌های موردعلاقه‌شان را بپوشند، یا مشکی بپوشند که رنگی کاربردی است، خصوصاً هنگام مسافرت در شب.

قانون بین‌المللی رازداری برای پوشش جادوگران و ساحره‌ها در اماکن عمومی دستورالعمل‌های روشنی تعیین کرده است.

جادوگران و ساحره‌ها، هنگام رفت و آمد میان مشنگ‌ها، پوششی کاملاً هماهنگ با استاندارد مشنگ‌ها خواهند داشت که تا حد ممکن مطابق با مد روز باشد. لباس باید مناسب شرایط آب و هوایی، ناحیه‌ی جغرافیایی و موقعیت باشد. هیچ لباسی با تغییر یا تعدیل شخصی نباید جلوی مشنگ‌ها پوشیده شود.

با وجود این دستورالعمل‌های شفاف، تخلف در پوشش، یکی از رایج‌ترین نقض‌های قانون بین‌المللی رازداری از بدو ایجاد آن بوده است. همیشه نسل‌های جوان نشان داده‌اند که به طور کلی اطلاع بیشتری از فرهنگ مشنگ‌ها دارند؛ در کودکی، آزادانه در میان هم‌تایان مشنگ خود رفت و آمد می‌کنند؛ بعداً، زمانی که وارد مشاغل جادویی خود می‌شوند، ارتباط با لباس عادی مشنگی مشکل‌تر می‌شود. جادوگران و ساحره‌های پیرتر اکثراً تغییر سریع مد‌ها در دنیای مشنگ‌ها، در کمال ناامیدی از دستشان خارج می‌شود؛ در دوران جوانی یک جفت شلوار جلف رنگی می‌خرند، پنجاه سال بعد هم به خاطر اهانت گسترده در یک مراسم خاکسپاری مشنگ‌ها آزرده خاطر می‌شوند و به ویزنگاموت احضار می‌شوند.

وزارت سحر و جادو همیشه این قدر سختگیر نیست. در روزی که خبر ناپدید شدن ولدمورت در پی زنده ماندن هری پاتر از طلسم کشنده همه جا پخش شد، یک روز عفو عمومی اعلام شد. همچنین هیجانی باعث شد جادوگران و ساحره‌ها به خیابان‌ها بریزند و با لباس‌های سنتی خودشان ظاهر شوند، که این لباس‌ها ظاهراً از عمد یا بصورت ناخودآگاه نماد جشن و شادی‌شان شده است.

تعدادی از اعضای جامعه جادوگری تمام تلاش خود را میکنند که محدودیت‌های تبصره مربوط به لباس‌ها در قانون راز داری را از بین ببرند. یک جریان حاشیه‌ای که نام خود را گوارای وجود زندگی (گ.و.ز)* گذاشته، ادعا دارد که شلوارهای مشنگی باعث ایجاد مانع در جریان جادویی افراد شود و با وجود اخطارهای فراوان، اصرار دارند که به جای شلوار مشنگی باید در مجامع عمومی، ردا پوشیده شود.** در موارد نادری هم دیده شده که بعضی از جادوگران، از عمد لباس‌های خنده‌دار مشنگ‌ها را به تن می‌کنند؛ مانند پوشیدن یک پارچه زمخت فرسوده با یک کلاه و کفش‌های فوتبالی.***

روی هم رفته، سبک لباس جادوگران همچنان خارج از مد باقی مانده است. البته تغییرات جزئی مانند استفاده از لباس به جای جامه‌های بلند در آن بوجود آمده است. لباس معمول جادوگری شامل جامه‌های ساده، کلاه نوک تیز سنتی یا بدون نوک است که

همیشه در مراسم ویژه ای مانند مهمانی های رقص، عروسی یا مجالس ختم پوشیده می شود. لباس بانوان عموماً بلند است. با نگاهی به قرن هفدهم، زمانی که جادوگران از دید بقیه مخفی شدند؛ می توان گفت لباس جادوگران مرد از آن زمان تا به حال تغییری نکرده است. پابندی دائم آنها به پوشیدن سبکی از لباس های از مد افتاده، به مثابه باقی ماندن آنها در دوران قدیم و غرور و افتخار به گذشته است.

با گذر زمان، حتی کسانی که از مشنگ ها متنفر بودند، باز هم لباسی شبیه آنها به تن می کردند، که در عمل بطرز غیر قابل انکاری با جامه جادوگران مقایسه می شود. ضد-مشنگ ها اکثراً تلاش می کردند برتری خود را با پوشیدن لباس های عمدتاً زرق و برق دار، خارج از مد روز یا بسیار شیک و مجلسی نشان دهند.

* به ریاست آرشی آیملو

** امروزه، مشنگ ها این گروه را به عنوان اعضای یکی از فرقه ها می بینند.

*** مشنگ ها این افراد را به دید دانش آموزانی پر رو و بی پروا نگاه می کنند.

ارائه ای از وب سایت دمنتور

www.dementor.ir

حسین غریبی و امید کرات